

Családtervezés de hogyan?

A népesedéssel foglalkozó írások mondanivalója általában két alapkérdés körül mozog: 1. **kevés az élveszületés**, 2. **sok a művi abortusz, a terhességmegszakítás**.

1967 óta valamelyest növekedett a születések aránya, előbbre léptünk az európai országok között, az akkor betöltött utolsó helyről. A viszonylag magasabb, 15 ezrelékes népszaporulat 1970-ben azonban ismét csökkenni kezdett. 1970-ben 14,7, 1971-ben 14,5, 1972-ben ismét 14,7 ezrelék volt az élveszületések aránya. 1973-ban ugyan elérte a 15 ezreléket. Magyarország ezzel együtt változatlanul az **alacsony élveszületési** arányú országok közé tartozik. (Összehasonlítva népese-

désünket az európai országokéval: 1971–1972. évi adatok szerint 12–14 ezrelékes élveszületési arány volt **Ausztriában, Belgiumban, Finnországban, az NDK-ban, az NSZK-ban és Svédországban**, 14,5–15 **Magyarországon, Dániában, Svájcban**, 16–19 az összes többi európai országban, illetve ezt meghaladó 20–22 ezrelék **Írországon, Spanyolországban és Portugáliában**.

Az alacsony népesedésnek számos kedvezőtlen társadalmi vetülete van. Jellemző adata nálunk a társadalom előregedésének, hogy 1960-ban az összlakosság 6,4, 1972-ben 14,8, és 1974-es előzetes adatok szerint 16,1 százaléka volt nyugdíjas.